Osnovne smernice

za načrtovanje dostopnosti v destinaciji ŠENTJURTOUR

Smernice so izdelane na podlagi terenskega ogleda in pregleda dokumenta Ureditev prometnega prostora po meri funkcionalno oviranih oseb v občini Šentjur v sodelovanju z zavodom Dostop.

Namen smernic je izobraževalen in osveščevalen, da se dvigne zavest vseh prebivalcev, investitorjev in drugih deležnikov v občini, da ustvarjajo čim bolj prijazne pogoje pri urejanju ustanov in javnih površin in pokaže možnosti, kako je mogoče zagotavljati višjo dostopnost in postopoma odpravljati ovire tako za prebivalce, kot obiskovalce z določenimi omejitvami.

Dokument je izdelano na podlagi standardov SIST ISO 21542:2012 Gradnja stavb – Dostopnost grajenega okolja, SIST 1186:2016 Taktilni vodilni sistem za slepe in slabovidne in SIST EN 8170:2018 Varnostna pravila za konstruiranje in vgradnjo dvigal (liftov) – Posebne izvedbe osebnih in osebno - tovornih dvigal – 70. del: Dostopnost dvigal za osebe, vključno z invalidi.

IZHODIŠČA

PRILAGODITVE ZA GIBALNO OVIRANE

Javne stavba, ki so namenjene prebivalcem kraja in občine, morajo biti ustrezno prilagojene gibalno oviranim osebam tako da lahko enakovredno dostopajo do storitev v njih.

Stavbe morajo imeti dovolj urejenih parkirnih mest za invalide. S parkirišča mora biti urejena varna pešpot. Vhod v stavbo mora biti brez ovir, dovolj velik ter zaščiten pred vremenskimi pojavi. Informacijske točke, sprejemne pisarne itd. morajo biti lahko dostopne vsem gibalno oviranim osebam. Do ostalih etaž v stavbi mora biti urejeno dvigalo, ki je ustrezne velikosti in pravilno opremljeno, da ustreza trenutni zakonodaji. Oprema (avtomati, gumbi za upravljanje, obešalniki) in sanitarije v stavbi, ki so namenjene obiskovalcem, morajo biti ustrezno prilagojene tudi gibalno oviranim osebam.
Pri stavbah, ki so zaščitene s predpisi o kulturni dediščini je dostopnost do vseh prostorov zelo težko zagotoviti, saj so bile stavbe grajene v drugačnih družbenih razmerah in okoliščinah. Priporočljivo je, da se storitve, ki so pomembne za vsakodnevno življenje, ne namešča v takšne stavbe. V zavarovanih stavbah najdejo svoj prostor tako velikokrat predvsem muzeji in druge kulturne ustanove kot je tudi situacija v Šentjurju. V takšnih ustanovah je pomembno, da se zagotovi vsaj en prostor, na katerem obiskovalec kljub temu, da je gibalno oviran, lahko izve najpomembnejše informacije, ki se mu jih lahko predstavi z raznimi multimedijskimi predstavitvami. Pomembno je tudi, da so z vozičkom dostopni vsaj prostori, v katerih se navadno odvijajo kulturne prireditve. Torej, ni treba, da je prilagojen ves muzej, vendar pa je omogočanje dostopa do prireditev zelo pomembno.

Prilagoditve za gibalno ovirane niso pomembne zgolj za uporabnike invalidskih vozičkov, ampak tudi za druge osebe z oviranostmi (za vse, ki imajo težave z gibanjem in uporabo stopnic, za uporabnike ki potrebujejo več prostora, preprostejšo uporabo itd.).

PRILAGODITVE ZA SLEPE IN SLABOVIDNE

Pri obisku zavarovanih in zelo kompleksnih kulturnih in turističnih objektov navadno pričakujemo, da bodo slepi prihajali v spremstvu spremljevalcev, svojcev ali v organiziranih skupinah. Znotraj stavbe so tako od prilagoditev za slepe v poročilu predvidene le tiste, kjer lahko pričakujemo samostojno uporabo slepih, kot so npr. tipne oznake na vratih sanitarij, zvočne in tipne informacije v dvigalu ter zvočne informacije pri informacijskih napravah. Slabovidnih je veliko več kot slepih, zato lahko pričakujemo, da jih bo tudi med obiskovalci teh objektov več. Prav tako je večja možnost, da je slabovidna oseba tudi med zaposlenimi, prilagoditve za slabovidne pa koristijo tudi vsem starejšim in drugim, ki imajo težave z vidom. Zelo podobne zahteve v zvezi z napisi, besedili in barvami imajo tudi ljudje z motnjo v duševnem razvoju in tisti z motnjami branja. Zato so prilagoditve za slabovidne, predlagane v tem načrtu, zelo pomembne.

Slabovidnih je veliko več kot slepih, zato lahko pričakujemo, da jih bo tudi med obiskovalci več. Prav tako je večja možnost, da je slabovidna oseba tudi med zaposlenimi, prilagoditve za slabovidne pa koristijo tudi vsem starejšim in drugim ljudem, ki imajo težave z vidom. Zelo podobne zahteve v zvezi z napisi, besedili in barvami imajo tudi ljudje z motnjo v duševnem razvoju in ljudje z motnjami branja.

PRILAGODITVE ZA GLUHE IN NAGLUŠNE

V prostorih je treba izvesti tudi ukrepe za izboljšanje dostopnosti za osebe z okvarami sluha. Pri tem je poudarek predvsem na naglušnih in pozneje oglušelih osebah, ki uporabljajo slušne aparate, polževe vsadke in pripomočke za izboljšanje poslušanja, ter si lahko pomagajo s pisano besedo. Gluhi in naglušni nimajo toliko težav pri gibanju, za njih je predvsem pomemben dostop do informacij. Vseeno bodo tudi ljudje, ki imajo zaradi okvare sluha porušeno telesno ravnotežje, s pridom uporabljali prilagoditve za gibalno ovirane in starejše. V muzejih in galerijah predlagamo nabavo FM sistema (opisan v poročilu), če pride na ogled oseba s slušnim aparatom. Sejne sobe, predavalnice in druge prostore za prireditve je potrebno opremiti s slušno zanko. V zvezi z gluhimi, ki uporabljajo znakovni jezik, je predvsem treba vse zaposlene seznaniti z osnovnimi pravili komunikacije z gluhimi in naglušnimi.

PRILAGODITVE ZA DRUGE SKUPINE

Predlogi se nanašajo tudi na osebe z motnjo v duševnem razvoju in na vse, ki težko berejo, imajo težave s koncentracijo, slabše razumevanje in podobno. Za njih so pomembne predvsem dobro prepoznavne orientacijske oznake (kar se ujema z zahtevami za slabovidne) in preprosto razumljive informacije (kratka besedila s kratkimi povedmi in nezahtevno stavčno skladnjo ter preprostimi izrazi, kar se ujema tudi z zahtevami za osebe, gluhe od rojstva).

Prilagoditve, predlagane v tem poročilu so pomembne za orientacijo, razumevanje informacij in varnost vseh ljudi, zgoraj so omenjene le najbolj ranljive skupine.

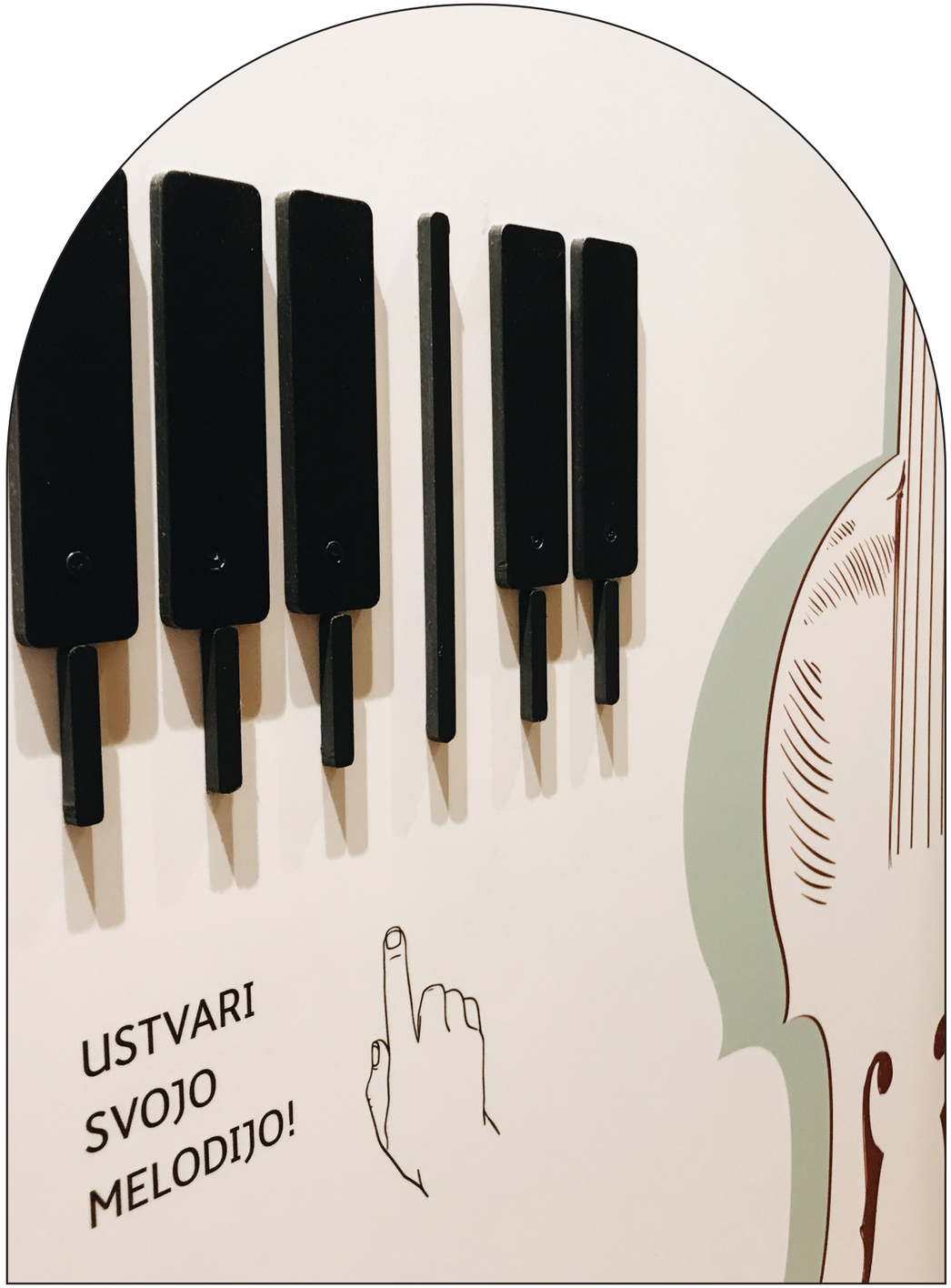

SLOVENIA GREEN DESTINATION Silver

RAZVOJNA AGENCIJA KOZJANSKO
ljudje. znanje. razvoj.

ŠENTJUR TOUR